

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

Bruxelles, 26. travnja 2024.
(OR. en)

2016/0225(COD)

PE-CONS 18/24

ASILE 31
RELEX 175
CODEC 396

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet: UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o uspostavi okvira Unije
za preseljenje i humanitarni prihvat i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147

UREDBA (EU) 2024/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od ...

**o uspostavi okvira Unije za preseljenje i humanitarni prihvat
i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 78. stavak 2. točke (d) i (g),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija²,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom³,

¹ SL C 125, 21.4.2017., str. 40.

² SL C 207, 30.6.2017., str. 67.

³ Stajalište Europskog parlamenta od 10. travnja 2024. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od

budući da:

- (1) U svojim zaključcima od 10. listopada 2014. o „poduzimanju mjera za bolje upravljanje migracijskim tokovima” Vijeće je potvrdilo da bi, uzimajući u obzir nastojanja država članica pogođenih migracijskim tokovima, sve države članice trebale dati svoj doprinos preseljenju na pravedan i uravnotežen način.
- (2) Ova se Uredba temelji na potpunoj i sveobuhvatnoj primjeni Konvencije Ujedinjenih naroda o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je dopunjena Njujorškim protokolom od 31. siječnja 1967. („Ženevska konvencija”).
- (3) Trebalo bi uspostaviti okvir Unije za preseljenje i humanitarni prihvrat („okvir Unije”) kojim bi se dopunili drugi zakoniti putovi. Okvir Unije trebao bi najranjivijim državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva kojima je potrebna međunarodna zaštita omogućiti pristup trajnom rješenju u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom.

- (4) Opća skupština Ujedinjenih naroda (UN) 19. rujna 2016. pozvala je države da povećaju napore u području preseljenja te predviđela sveobuhvatan okvir za pomoć izbjeglicama u sklopu kojega države nastoje osigurati mjesta za preseljenje i ostale zakonite načine u mjeri u kojoj bi se omogućilo ispunjavanje godišnjih potreba za preseljenjem koje je utvrdio Ured visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice (UNHCR). Globalnim sporazumom o izbjeglicama koji je Opća skupština UN-a donijela 17. prosinca 2018. predviđa se da će se od država tražiti dobrovoljan doprinos za uspostavu ili proširenje područja primjene, veličine i kvalitete programâ preseljenja.
- (5) U svojoj komunikaciji od 13. svibnja 2015. o Europskom migracijskom programu Komisija je navela potrebu za zajedničkim pristupom odobravanju zaštite raseljenim osobama kojima je potrebna zaštita putem preseljenja.
- (6) U svojoj preporuci državama članicama od 8. lipnja 2015. o Europskom programu preseljenja Komisija je preporučila da bi se preseljenje trebalo temeljiti na pravednom ključu raspodjele. Potom su uslijedili zaključci od 20. srpnja 2015. predstavnika vlada država članica koji su se sastali u okviru Vijeća o preseljenju putem multilateralnih i nacionalnih programa 22 504 osobe kojima je nedvojbeno potrebna međunarodna zaštita. Mjesta za preseljenje raspoređena su među državama članicama i Islandom, Lihtenštajnom, Norveškom i Švicarskom u skladu s obvezama navedenima u Prilogu tim zaključcima.

- (7) Komisija je 15. prosinca 2015. državama članicama i pridruženim državama uputila preporuku za program dobrovoljnog humanitarnog prihvata s Turskom, kojom je državama sudionicama preporučila da prihvate osobe raseljene zbog sukoba u Siriji kojima je potrebna međunarodna zaštita.
- (8) U svojoj komunikaciji od 6. travnja 2016. naslovljenoj „Prema reformi zajedničkog europskog sustava azila i proširivanju zakonitih mogućnosti za dolazak u Europu” Komisija je najavila da će iznijeti prijedlog o strukturiranom sustavu preseljenja kojim bi se utvrdila politika Unije u području preseljenja i predvidio zajednički pristup za siguran i zakonit dolazak u Uniju osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita.
- (9) U svojoj rezoluciji od 12. travnja 2016. o stanju na Sredozemlju i potrebi za cjelovitim pristupom EU-a migraciji Europski parlament istaknuo je potrebu za stalnim programom preseljenja na razini Unije, kojim se omogućuje preseljenje znatnog broja izbjeglica, uzimajući u obzir sveukupan broj izbjeglica koje traže zaštitu u Uniji.
- (10) Komisija je 27. rujna 2017. državama članicama uputila Preporuku o poboljšanju zakonitih putova za osobe kojima je potrebna međunarodna zaštita. Kao odgovor na to, države članice obvezale su se da će ponuditi 50 039 mjesta za preseljenje.

- (11) Nadovezujući se na postojeće inicijative i u okviru postojeće međunarodne strukture trebalo bi uspostaviti stabilan i pouzdan okvir Unije za prihvrat državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kojima je potrebna međunarodna zaštita koji treba provesti u skladu s planom Unije za preseljenje i humanitarni prihvrat („plan Unije”) kojim bi se u potpunosti trebale poštovati konkretne namjere država članica u vezi s njihovim obvezama.
- (12) Okvir Unije trebalo bi staviti u kontekst međunarodnih napora u vezi s preseljenjem i humanitarnim prihvatom. Doprinosom okvira Unije ispunjenju globalnih potreba za preseljenjem i humanitarnim prihvatom trebalo bi se pomoći u jačanju partnerstva Unije s trećim zemljama u cilju pokazivanja solidarnosti sa zemljama u regijama u koje je raseljen veliki broj osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita pomažući da se smanji pritisak na te zemlje, jačanju kapaciteta tih zemalja za poboljšanje uvjeta prihvata i međunarodne zaštite te smanjenju nezakonitih i opasnih daljnjih kretanja državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva kojima je potrebna međunarodna zaštita, u kontekstu migracija.
- (13) Kako bi se doprinijelo povećanju napora u vezi s preseljenjem i humanitarnim prihvatom te smanjile razlike među nacionalnim praksama i postupcima preseljenja, trebalo bi utvrditi zajednički postupak i zajedničke kriterije za prihvrat te razloge odbijanja prihvata, kao i zajednička načela u vezi sa statusom koji treba priznati prihvaćenim osobama.

- (14) Zajednički postupak prihvata trebao bi se temeljiti na postojećem iskustvu i standardima država članica i, ako je to primjenjivo, UNHCR-a u vezi s preseljenjem i humanitarnim prihvatom.
- (15) Prihvatom članova obitelji državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji zakonito borave u državi članici, ili građana Unije, ne bi se trebala dovoditi u pitanje prava utvrđena u Direktivi Vijeća 2003/86/EZ⁴, Direktivi 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁵ ni nacionalno pravo o spajanju obitelji. Takav bi prihvrat stoga trebao biti usmjeren na članove obitelji koji nisu obuhvaćeni područjem primjene tih direktiva ili relevantnog nacionalnog prava ili koji se iz drugih razloga ne mogu spojiti sa svojim obiteljima.

⁴ Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3.10.2003., str. 12.).

⁵ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, 30.4.2004., str. 77.).

- (16) Kako bi se osiguralo jedinstvo obitelji, sve članove obitelji za koje određena država članica namjerava provesti postupak prihvata, koji ispunjavaju uvjete za prihvata i nisu obuhvaćeni razlozima za odbijanje prihvata, trebalo bi, u pravilu i u mjeri u kojoj je to moguće, zajedno prihvatiti. Ako to nije moguće, članove obitelji koji nisu prihvaćeni zajedno, trebalo bi prihvatiti naknadno, i to u najkraćem mogućem roku. U postupku utvrđivanja parametara određene obitelji o kojoj ovisi državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, kako je navedeno u ovoj Uredbi, države članice trebale bi uvažiti činjenicu da proširene veze mogu biti posljednja crta obrane za pojedince koji su, u smislu preživljavanja, psihološke potpore i emocionalne skrbi, oslonjeni isključivo na obitelj.
- (17) Države članice trebale bi moći odabrati u vezi s kime namjeravaju provesti postupak prihvata, među ostalim uvažavajući sastav obitelji. Pri tom bi odabiru države članice trebale poštovati načelo jedinstva obitelji. Države članice trebale bi moći zahtijevati od državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva da dokažu postojanje obiteljskih veza.
- (18) Pojam „opasnost za javno zdravlje” tumači se kao bolest koja može izazvati epidemiju, u smislu Međunarodnih zdravstvenih propisa Svjetske zdravstvene organizacije.
- (19) Postupak prihvata sastoji se od sljedećih faza: prijedloga, ako je to primjenjivo, identifikacije, registracije, procjene i zaključka o prihvatu te, u slučaju preseljenja, odluke o odobravanju međunarodne zaštite ili, u slučaju humanitarnog prihvata, odluke o odobravanju međunarodne zaštite ili o priznavanju humanitarnog statusa na temelju nacionalnog prava.

- (20) Pozitivan zaključak o prihvatu znači da je osoba za koju je država članica koja je donijela taj zaključak provela postupak prihvata za potrebu preseljenja ili humanitarnog prihvata prihvaćena za prihvrat. Negativan zaključak o prihvatu znači da dotična država članica nije prihvatila takvu osobu za prihvrat.
- (21) Prije odobravanja međunarodne zaštite trebalo bi provesti cjelovitu procjenu potreba državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva za međunarodnom zaštitom.
- (22) U slučaju hitnog prihvata trebalo bi ubrzati procjenu zahtjeva u vezi prihvata utvrđenih na temelju ove Uredbe. Hitni prihvrat ne bi trebao nužno biti povezan s regijama ili trećim zemljama iz kojih se prihvrat treba provesti na temelju ove Uredbe. Sve države članice trebalo bi poticati na pružanje mjesta za hitni prihvrat.
- (23) Postupak prihvata trebalo bi zaključiti što je prije moguće, osiguravajući pritom da države članice imaju dovoljno vremena za odgovarajuće razmatranje svakog slučaja. Države članice trebale bi uložiti sve napore kako bi osigurale da državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva za koje je donesen pozitivan zaključak o prihvatu uđu na njihovo državno područje najkasnije dvanaest mjeseci od datuma tog zaključka.

- (24) Svi osobni podaci osoba kojima je odobrena međunarodna zaštita ili im je priznat humanitarni status u skladu s ovom Uredbom trebali bi se čuvati pet godina od datuma registracije na nacionalnoj razini. To petogodišnje razdoblje trebalo bi se smatrati dostatnim za potrebe postupka prihvata jer će većina takvih osoba već nekoliko godina boraviti u Uniji i dobiti državljanstvo države članice. S obzirom na to da bi državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva, kojima je posljednje tri godine prije prihvata odbijen prihvata u određenu državu članicu zbog toga što se razumno moglo smatrati da bi mogle biti opasnost za zajednicu, javni poredak, sigurnost ili javno zdravlje države članice koja razmatra predmet prihvata, ili zbog toga što je za njih izdano upozorenje u Schengenskom informacijskom sustavu ili u nacionalnoj bazi podataka države članice za potrebu odbijanja ulaska, trebalo odbiti prihvata na temelju ove Uredbe, njihove podatke bi trebalo čuvati tri godine od datuma negativnog zaključka o prihvatu. S obzirom na to da bi se državljanima trećih zemalja koji posljednje tri godine prije prihvata nisu dali ili su povukli svoj pristanak na prihvata u određenu državu članicu mogao odbiti prihvata na temelju uvjeta iz ove Uredbe, podaci bi se trebali čuvati tri godine od datuma prekida. Razdoblje čuvanja trebalo bi biti kraće u određenim posebnim slučajevima kada nije potrebno toliko dugo čuvati osobne podatke. Osobne podatke državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva trebalo bi odmah i trajno izbrisati čim ta osoba dobije državljanstvo određene države članice.

- (25) Ne postoji pravo na traženje prihvata ili da budu prihvaćeni od strane države članice. Povrh toga, države članice nisu obvezne prihvatiti osobu na temelju ove Uredbe.
- (26) Preseljenje bi trebalo biti primarna vrsta prihvata, prema potrebi dopunjena humanitarnim prihvatom i hitnim prihvatom kako bi se odgovorilo na posebne okolnosti.
- (27) Cilj okvira Unije trebao bi biti da sve države članice doprinesu provedbi plana Unije te povećaju svoje napore u vezi s preseljenjem i humanitarnim prihvatom kako bi se znatno doprinijelo zadovoljenju globalnih potreba za preseljenjem, uključujući hitne slučajeve.
- (28) U tu svrhu, iz Fonda za azil, migracije i integraciju uspostavljenog Uredbom (EU) 2021/1147 Europskog parlamenta i Vijeća⁶ trebalo bi pružiti ciljanu pomoć u obliku financijskih poticaja za svaku osobu prihvaćenu u skladu s okvirom Unije, kao i za mjere za uspostavu primjerene infrastrukture i usluga za provedbu okvira Unije.

⁶ Uredba (EU) 2021/1147 Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2021. o uspostavi Fonda za azil, migracije i integraciju (SL L 251, 15.7.2021., str. 1.).

- (29) Agencija Europske unije za azil („Agencija za azil”), osnovana Uredbom (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća⁷, trebala bi na njihov zahtjev i u skladu sa svojim mandatom podupirati države članice u provedbi plana Unije, primjerice pružanjem pomoći u provedbi određenih elemenata postupka prihvata te koordinacijom tehničke suradnje i olakšavanjem međusobnog dijeljenja infrastrukture.
- (30) Na odgovarajućim forumima, među ostalim u okviru savjetovanju o preseljenju i dodatnim mehanizmima, trebalo bi promicati razmjenu dobrih praksi među akterima u području preseljenja i humanitarnog prihvata.
- (31) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu okvira Unije, Vijeću bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje i izmjenu dvogodišnjeg plana Unije, kojim se određuje ukupan broj osoba koje treba prihvatiti i navodi udio u ukupnom broju koji bi trebao biti namijenjen preseljenju, humanitarnom prihvatu i hitnom prihvatu, pojedinosti o sudjelovanju država članica u planu Unije i njihove doprinose ukupnom broju osoba koje treba prihvatiti, opis određene skupine ili skupina osoba na koje bi se plan Unije trebao primjenjivati te specifikaciju regija ili trećih zemalja iz kojih se prihvati treba provesti.

⁷ Uredba (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o Agenciji Europske unije za azil i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 439/2010 (SL L 468, 30.12.2021., str. 1.).

- (32) Dodjela takvih provedbenih ovlasti Vijeću opravdana je činjenicom da se te provedbene ovlasti odnose na nacionalne izvršne ovlasti u pogledu prihvata državljana trećih zemalja na državno područje država članica.
- (33) Izmjene plana Unije, kako bi se odgovorilo na nove okolnosti, mogle bi uključivati doprinose koji se odnose na nove regije ili treće zemlje kojima se u potpunosti poštuju namjere koje su države članice na dobrovoljnoj osnovi priopćile u okviru Odbora na visokoj razini za preseljenje i humanitarni prihvata („Odbor na visokoj razini”) putem preraspodjele postojećih ili novih doprinosa.
- (34) Te bi provedbene ovlasti trebalo izvršavati na prijedlog Komisije o ukupnom broju osoba koje treba prihvatiti i specifikaciji regija ili trećih zemalja iz kojih se prihvata treba provesti, u potpunosti poštujući namjere koje su države članice priopćile na dobrovoljnoj osnovi prije prijedloga u okviru Odbora na visokoj razini. Komisija bi trebala iznijeti svoj prijedlog plana Unije istodobno sa svojim prijedlogom nacrt godišnjeg proračuna Unije u godini koja prethodi dvogodišnjem razdoblju u kojem plan Unije treba provesti. Komisija bi trebala iznijeti svoj prijedlog za izmjenu plana Unije istodobno s odgovarajućim prijedlogom o nacrtu izmjene proračuna, prema potrebi. Vijeće bi trebalo nastojati donijeti prijedlog unutar dva mjeseca.
- (35) Odredbe o sadržaju međunarodne zaštite iz pravne stečevine u području azila trebale bi se primjenjivati od trenutka kada prihvaćena osoba kojoj je odobrena međunarodna zaštita stigne na državno područje dotične države članice ili, ako je međunarodna zaštita odobrena nakon što dotična osoba stigne na državno područje države članice, od trenutka kada je toj osobi odobrena međunarodna zaštita.

- (36) Integracija prihvaćenih osoba u društvo zemlje domaćina važna je za uspješan postupak prihvata. Prihvaćene osobe trebale bi imati jednak pristup mjerama integracije kao i korisnici međunarodne zaštite u skladu s Uredbom (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća⁸. Države članice trebale bi moći zahtijevati sudjelovanje u takvim mjerama integracije samo ako su one lako pristupačne, dostupne i besplatne. Ako se to smatra izvedivim, države članice također bi državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva trebale ponuditi orijentacijski program prije odlaska. Takav program mogao bi uključivati informacije o njihovim pravima i obvezama, tečajeve jezika i informacije o društvenom, kulturnom i političkom stanju u državi članici. Takve bi se informacije mogle pružiti i nakon ulaska na državno područje dotične države članice ili uključiti u mjere integracije, uzimajući u obzir posebne ranjivosti prihvaćene osobe. Države članice trebale bi ujedno moći izraditi orijentacijske programe za razdoblje nakon dolaska prilagođene potrebama prihvaćenih osoba kako bi se tim osobama pružile smjernice, posebno u pogledu učenja jezika države članice domaćina, obrazovanja i pristupa tržištu rada, uzimajući u obzir njihove specifične ranjivosti. Prema modalitetima koje trebaju utvrditi države članice, dotična tijela i osobe, kao što su lokalna tijela i osobe koje su već prihvaćene, trebali bi se u najvećoj mogućoj mjeri uključiti u provedbu takvih programa.

⁸ Uredba (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća od o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU (SL L..., ELI: ...).

⁺ SL: Molimo u tekst umetnuti broj Uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)), a u bilješku umetnuti broj, datum i upućivanje na SL za tu uredbu.

- (37) Trebalo bi obeshrabrivati sekundarno kretanje svih osoba koje su prihvaćene na temelju ove Uredbe, među ostalim ako je na temelju nacionalnog prava priznat humanitarni status. Države članice, u okviru prava i politike Unije, trebale bi djelotvorno surađivati i bez nepotrebnog odlaganja ponovno prihvatiti osobe koje su prihvaćene u skladu s ovom Uredbom te su pronađene u određenoj državi članici u kojoj nemaju pravo boravka.
- (38) Ne dovodeći u pitanje pravo na podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, države članice mogu, u slučaju humanitarnog prihvata, donijeti zaključak o prihvatu državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva na svoje državno područje na temelju početne evaluacije i priznati toj osobi humanitarni status na temelju nacionalnog prava.
- (39) Humanitarnim statusom na temelju nacionalnog prava trebalo bi predvidjeti prava i obveze istovjetne onima iz [članaka od 20. do 26. i od 28. do 35. Uredbe (EU) .../...⁺ za korisnike supsidijarne zaštite. Takav bi status trebalo povući samo u slučaju novih okolnosti ili novih dokaza u odnosu na to ispunjava li osoba uvjete za prihvrat slijedom odluke o priznavanju statusa.

⁺ SL: Molimo u tekst umetnuti broj Uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (40) Kako bi se sveobuhvatno odrazili napori svake države članice, u skladu s Uredbom (EU) .../... Europskog Parlamenta i Vijeća⁹⁺, pri procjeni sveukupne situacije u Uniji kao dijela europskog godišnjeg izvješća o azilu i migracijama trebao bi se uzeti u obzir broj državljana trećih zemalja koje su države članice prihvatile u okviru nacionalnih programa preseljenja ili humanitarnog prihvata.
- (41) S obzirom na stručnost UNHCR-a u olakšavanju različitih oblika prihvata osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita iz trećih zemalja, u koje su raseljene, u države članice koje su ih voljne prihvatiti, UNHCR bi i dalje trebao imati ključnu ulogu u sklopu okvira Unije. Osim UNHCR-a, trebalo bi biti moguće pozvati i druge međunarodne aktere, kao što je Međunarodna organizacija za migracije, kako bi pomogli državama članicama u provedbi okvira Unije.

⁹ Uredba (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o upravljanju azilom i migracijama i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 i Uredbe (EU) 2021/1060 i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 604/2013(SL L..., ELI:...).

⁺ SL: Molimo u tekst umetnuti broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)), a u bilješku umetnuti broj, datum i upućivanje na SL za tu uredbu.

- (42) Trebalo bi osnovati Odbor na visokoj razini za savjetovanje s dionicima o provedbi okvira Unije. Odbor na visokoj razini trebao bi savjetovati Komisiju o pitanjima povezanim s provedbom okvira Unije, među ostalim o preporučenom broju osoba koje treba prihvatiti te o regijama ili trećim zemljama iz kojih bi trebalo provesti prihvata, uzimajući pritom u obzir UNHCR-ova predviđanja globalnih potreba za preseljenjem. Odbor na visokoj razini trebao bi moći davati preporuke. Komisija bi trebala pozvati države članice da na sastanku Odbora na visokoj razini na dobrovoljnoj osnovi priopće pojedinosti svojega sudjelovanja, uključujući vrstu prihvata i zemlje iz kojih se prihvata treba provesti, te svoje doprinose ukupnom broju osoba koje treba prihvatiti na temelju plana Unije.
- (43) Državama članicama koje poduzimaju napore u vezi s preseljenjem i humanitarnim prihvatom na temelju ove Uredbe trebalo bi osigurati potporu odgovarajućim financijskim sredstvima iz općeg proračuna Unije. Kako bi se omogućilo pravilno i održivo funkcioniranje okvira Unije, Uredbu (EU) 2021/1147 trebalo bi izmijeniti.
- (44) Ovom Uredbom ne utječe se na mogućnost država članica da donose ili provode nacionalne programe preseljenja, primjerice u slučajevima kada dodatnim brojem mjesta za prihvata doprinose ukupnom broju osoba koje treba prihvatiti na temelju plana Unije.

- (45) Trebalo bi osigurati komplementarnost s tekućim inicijativama za preseljenje i humanitarni prihvrat poduzetima unutar okvira Unije.
- (46) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima te bi se stoga trebala primjenjivati na način koji je dosljedan tim pravima i načelima, posebice u pogledu prava djeteta, prava na poštovanje obiteljskog života i općeg načela nediskriminacije.
- (47) Svaka obrada osobnih podataka koju tijela država članica obavljaju u okviru ove Uredbe trebala bi se provoditi u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁰.
- (48) Svaka obrada osobnih podataka koju Agencija za azilobavlja u okviru ove Uredbe trebala bi se provoditi u skladu s Uredbom (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća¹¹ i Uredbom (EU) 2021/2303 te bi se njome trebala poštovati načela nužnosti i proporcionalnosti.

¹⁰ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

¹¹ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

- (49) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, odnosno uspostavu okvira Unije, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega i učinaka okvira Unije za preseljenje on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti navedenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom proporcionalnosti navedenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (50) U skladu s člancima 1. i 2. i članka 4.a stavka 1. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog UEU-u i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU), i ne dovodeći u pitanje članak 4. navedenog protokola, Irska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (51) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

1. Ovom se Uredbom:

- (a) uspostavlja okvir Unije za preseljenje i humanitarni prihvata („okvir Unije”) za prihvata državljanata trećih zemalja ili osoba bez državljanstva na državno područje država članica s ciljem da im se u skladu s ovom Uredbom:
 - i. odobri međunarodna zaštita; ili
 - ii. prizna humanitarni status na temelju nacionalnog prava kojim se predviđaju prava i obveze istovjetne onima uspostavljenima u člancima od 20. do 26. i od 28. do 35. Uredbe (EU) .../...⁺ za korisnike supsidijarne zaštite; i
- (b) utvrđuju pravila o prihvatu, putem preseljenja ili humanitarnog prihvata, državljanata trećih zemalja ili osoba bez državljanstva na državno područje država članica za potrebe provedbe ove Uredbe.

⁺ SL: molimo umetnuti u tekst broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

2. Ovom se Uredbom ne uspostavlja pravo državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva da zatraže prihvata ili da budu prihvaćeni na državno područje određene države članice.
3. Ovom se Uredbom ne nameće obveza državama članicama da prihvate državljanina treće zemlje ili osobu bez državljanstva.
4. Države članice doprinose planu Unije za preseljenje i humanitarni prihvata („plan Unije”) iz članka 8. na dobrovoljnoj osnovi. Namjere koje države članice priopćuju u okviru Odbora na visokoj razini za preseljenje i humanitarni prihvata, uspostavljenog na temelju članka 11., u odnosu na pojedinosti svojeg sudjelovanja, uključujući vrstu prihвата i regije ili treće zemlje iz kojih se prihvat treba provesti, te u odnosu na njihove doprinose ukupnom broju osoba koje treba prihvatiti u okviru plana Unije dobrovoljne su.

Članak 2.
Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „preseljenje” znači prihvrat na državno područje države članice, slijedom prijedloga Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice (UNHCR), državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva, iz treće zemlje u koju je ta osoba raseljena, pri čemu taj državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva:
 - (a) ispunjava uvjete za prihvrat na temelju članka 5. stavka 1.;
 - (b) nije obuhvaćen razlozima za odbijanje navedenima u članku 6.; i
 - (c) odobrena mu je međunarodna zaštita u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom te ima pristup trajnom rješenju;
2. „međunarodna zaštita” znači međunarodna zaštita kako je definirana u članku 3. točki 3. Uredbe EU) .../...⁺;

⁺ SL: molimo umetnuti u tekst broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

3. „humanitarni prihvati” znači prihvati na državno područje države članice, ako to zatraži određena država članica, slijedom prijedloga Agencije Europske unije za azil („Agencija za azil”), UNHCR-a ili drugog relevantnog međunarodnog tijela, državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva, iz treće zemlje u koju je ta osoba prisilno raseljena pri čemu, barem na temelju početne evaluacije, taj državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva:
- (a) ispunjava uvjete za prihvati na temelju članka 5. stavka 2.;
 - (b) nije obuhvaćen razlozima za odbijanje navedenima u članku 6.; i
 - (c) odobrena mu je međunarodna zaštita u skladu s člankom 9. stavkom 17. ove Uredbe ili mu je priznat humanitarni status na temelju nacionalnog prava kojim se predviđaju prava i obveze istovjetne onima uspostavljenima u člancima od 20. do 26. i od 28. do 35. Uredbe (EU) .../...⁺ za korisnike supsidijarne zaštite;
4. „hitni prihvati” znači prihvati, putem preseljenja ili humanitarnog prihvata, osoba kojima je hitno potrebna pravna ili fizička zaštita ili hitna medicinska pomoć.

⁺ SL: molimo umetnuti u tekst broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Članak 3.

Okvir Unije za preseljenje i humanitarni prihvrat

Okvirom Unije:

- (a) omogućuje se zakonit i siguran dolazak na državno područje države članice državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji ispunjavaju uvjete za prihvrat i koji nisu obuhvaćeni razlozima za odbijanje na temelju ove Uredbe, s ciljem da im se odobri međunarodna zaštita u skladu s ovom Uredbom ili prizna humanitarni status na temelju nacionalnog prava kako je navedeno u članku 2. točki 3. podtočki (c), te se sve države članice potiču da povećaju napore u tom smislu;
- (b) doprinosi se povećanju doprinosa Unije međunarodnim inicijativama za preseljenje i humanitarni prihvrat s ciljem povećanja ukupnog broja raspoloživih mjesta za preseljenje i humanitarni prihvrat;
- (c) doprinosi se jačanju partnerstava Unije s trećim zemljama u regijama u koje je raseljen veliki broj osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita.

Članak 4.

*Određivanje regija ili trećih zemalja iz kojih treba provesti preseljenje
ili humanitarni prihvati u Uniju*

Određivanje regija ili trećih zemalja iz kojih se provodi preseljenje ili humanitarni prihvat u Uniju prije svega temelji se na:

- (a) UNHCR-ovim predviđanjima globalnih potreba za preseljenjem;
- (b) opsegu za poboljšanje okruženja zaštite i povećanje prostora za zaštitu u trećim zemljama;
- (c) razmjeru i sadržaju obveza u pogledu preseljenja ili humanitarnog prihvata koje su treće zemlje preuzele s ciljem kolektivnog doprinosa zadovoljenju UNHCR-ovih globalnih potreba za preseljenjem.

Članak 5.

Ispunjavanje uvjeta za prihvata

1. Za potrebe preseljenja sljedeći državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva ispunjavanju uvjete za prihvata, pod uvjetom da su ujedno obuhvaćeni najmanje jednom od kategorija iz stavka 3. točke (a):
 - (a) državljani trećih zemalja koji se, zbog osnovanog straha od proganjanja na temelju rase, religije, nacionalnosti, političkog mišljenja ili pripadnosti određenoj društvenoj skupini, kako je definirano u članku 10. Uredbe (EU) .../...⁺, nalaze izvan njihove zemlje državljanstva te koji nisu u mogućnosti ili zbog tog straha nisu voljni iskoristiti zaštitu te zemlje, ili osobe bez državljanstva koje se iz istih razloga nalaze izvan zemlje prethodnog uobičajenog boravišta koje nisu u mogućnosti ili se zbog takvog straha nisu voljne vratiti u tu zemlju; ili
 - (b) državljani trećih zemalja koji se nalaze izvan zemlje državljanstva ili osobe bez državljanstva koje se nalaze izvan zemlje njihovog prethodnog uobičajenog boravišta za koje se opravdano vjeruje da bi, ako ih se vrati u njihovu zemlju podrijetla ili, u slučaju osoba bez državljanstva, u zemlju njihovog prethodnog uobičajenog boravišta, bili izloženi stvarnom riziku od ozbiljne nepravde kako je definirano člankom 15. Uredbe (EU) .../...⁺, te koji nisu u mogućnosti ili, zbog takvog rizika, nisu voljni iskoristiti zaštitu te zemlje.

⁺ SL: molimo umetnuti u tekst broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Za osobe koje iz bilo kojeg razloga više ne primaju zaštitu ili pomoć tijela ili agencija UN-a, uz iznimku UNHCR-a, pri čemu njihov položaj nije konačno riješen u skladu s relevantnim rezolucijama Opće skupštine UN-a, smatra se da ispunjavaju kriterije za prihvrat navedene u ovom stavku.

2. Za potrebe humanitarnog prihvata, sljedeći državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva ispunjavaju uvjete za prihvrat, pod uvjetom da su, barem na temelju početne evaluacije, ujedno obuhvaćeni najmanje jednom od kategorija iz stavka 3.:
 - (a) državljani trećih zemalja koji se, zbog osnovanog straha od proganjanja na temelju rase, religije, nacionalnosti, političkog mišljenja ili pripadnosti određenoj društvenoj skupini, kako je definirano u članku 10. Uredbe (EU) .../...⁺, nalaze izvan zemlje državljanstva te koji nisu u mogućnosti ili zbog takvog straha nisu voljni iskoristiti zaštitu te zemlje, ili osobe bez državljanstva koje se iz istih razloga nalaze izvan zemlje prethodnog uobičajenog boravišta koje nisu u mogućnosti ili se zbog takvog straha nisu voljne vratiti u tu zemlju; ili

⁺ SL: molimo umetnuti u tekst broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (b) državljani trećih zemalja koji se nalaze izvan zemlje državljanstva ili osobe bez državljanstva koje se nalaze izvan zemlje prethodnog uobičajenog boravišta za koje se opravdano vjeruje da bi, ako ih se vrati u njihovu zemlju podrijetla ili, u slučaju osoba bez državljanstva, u zemlju njihovog prethodnog uobičajenog boravišta, bili izloženi stvarnom riziku od ozbiljne nepravde kako je definirano člankom 15. Uredbe (EU) .../...⁺, te koji nisu u mogućnosti ili, zbog takvog rizika, nisu voljni iskoristiti zaštitu te zemlje.

Za osobe koje iz bilo kojeg razloga više ne primaju zaštitu ili pomoć tijela ili agencija UN-a, uz iznimku UNHCR-a, pri čemu njihov položaj nije konačno riješen u skladu s relevantnim rezolucijama Opće skupštine UN-a, smatra se da ispunjavaju kriterije za prihvrat navedene u ovom stavku).

3. Kako bi ispunili uvjete za prihvrat na temelju ovog članka, državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva također su obuhvaćeni najmanje jednom od sljedećih kategorija:

- (a) ranjive osobe, što obuhvaća:

- i. žene i djevojčice u opasnosti;
- ii. maloljetnike među ostalim maloljetnike bez pratnje;
- iii. osobe koje su preživjele nasilje ili mučenje, među ostalim na temelju roda ili seksualne orijentacije;

⁺ SL: molimo umetnuti u tekst broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- iv. osobe kojima je potrebna pravna i/ili fizička zaštita, uključujući zaštitu od prisilnog vraćanja;
- v. osobe s medicinskim potrebama, među ostalim ako liječenje koje bi im moglo spasiti život nije dostupno u zemlji u koju su prisilno raseljeni;
- vi. osobe s invaliditetom;
- vii. osobe za koje alternativno trajno rješenje nije predvidivo, a posebno osobe koje se nalaze u dugotrajnom izbjeglištvu;

(b) u slučaju humanitarnog prihvata, članovi obitelji navedeni u stavku 4. državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji zakonito borave u određenoj državi članici, ili članovi obitelji građana Unije.

4. Kako bi se osiguralo jedinstvo obitelji, sljedeći članovi obitelji državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koje treba prihvatiti također ispunjavaju uvjete za prihvrat:

(a) supružnik ili nevjenčani partner u stabilnoj vezi, ako se pravom ili praksom dotične države članice u okviru njezina zakonodavstva o državljanima trećih zemalja ili osoba bez državljanstva prema nevjenčanim parovima postupa na način koji je usporediv s načinom postupanja prema vjenčanim parovima;

- (b) maloljetna djeca pod uvjetom da su nevjenčana i bez obzira na to jesu li rođena u bračnoj ili izvanbračnoj zajednici ili posvojena ili priznata kako je definirano nacionalnim pravom;
- (c) otac, majka ili druga odrasla osoba odgovorna za nevjenčanog maloljetnika, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom dotične države članice;
- (d) brat i sestra ili braća i sestre;
- (e) državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva koje ovise o pomoći svojeg djeteta, roditelja ili drugog člana obitelji zbog trudnoće, novorođenog djeteta, ozbiljne psihičke ili fizičke bolesti, teškog invaliditeta ili starosti, pod uvjetom da su obiteljske veze postojale u zemlji podrijetla, da su dijete ili roditelj ili drugi član obitelji sposobni brinuti se o osobi koja ovisi o njihovoj pomoći te da su dotične osobe pisanim putem izrazile svoju volju.

Pri primjeni ovoga stavka države članice uzimaju u obzir najbolje interese djeteta. Ako su državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva maloljetnici u braku bez pratnje supružnika, najbolji interesi maloljetnikâ mogu biti da se združe sa svojom izvornom obitelji.

Članak 6.

Razlozi za odbijanje prihvata

1. Sljedećim državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva odbija se prihvati na temelju ove Uredbe:
 - (a) osobama kojima su nadležna tijela zemlje u kojoj imaju boravište priznala prava i obveze koje su povezane s posjedovanjem državljanstva te zemlje ili istovjetna prava i obveze;
 - (b) osobama za koje se razumno može smatrati da su:
 - i. počinile zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti kako je definirano međunarodnim instrumentima izrađenima kako bi se predvidjele odredbe u pogledu takvih zločina;
 - ii. počinile teško kazneno djelo;
 - iii. krive za djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima UN-a navedenima u preambuli i člancima 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda;
 - (c) osobama za koje se razumno može smatrati da su opasnost za zajednicu, javni poredak, sigurnost ili javno zdravlje države članice koja razmatra predmet prihvata;

- (d) osobama za koje je izdano upozorenje u Schengenskom informacijskom sustavu ili u nacionalnoj bazi podataka države članice za potrebu odbijanja ulaska;
- (e) osobama kojima je odobrena međunarodna zaštita ili im je priznat humanitarni status na temelju nacionalnog prava kako je navedeno u članku 2. točki 3. podtočki (c);
- (f) osobama kojima je država članica u razdoblju od tri godine prije prihvata odbila prihvrat na temelju točaka (c) ili (d) ovog podstavka.

Prvi podstavak točka (b) primjenjuje se i na osobe koje potiču ili koje na drugi način sudjeluju u počinjenju kaznenih djela ili djela navedenih u njoj.

2. Sljedećim državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva može se odbiti prihvrat:

- (a) osobama koje u razdoblju od tri godine koje su prethodile prihvatu nisu dale ili su povukle svoj pristanak na prihvrat u određenu državu članicu, kako je navedeno u članku 7., pod uvjetom da su bile obaviještene o posljedicama takvog povlačenja pristanka u skladu s člankom 9. stavkom 4. točkom (b);
- (b) osobama koje su počinile jedno ili više kaznenih djela izvan područja primjene stavka 1. prvog podstavka točke (b) koja bi bila kažnjiva maksimalnom kaznom zatvora u trajanju od najmanje godinu dana da su bila počinjena u državi članici koja razmatra predmet prihvata, osim ako je za kazneni progon ili kažnjavanje nastupila zastara ili, u slučaju osuđujuće presude za takvo kazneno djelo, ako bi unos koji se odnosi na tu osuđujuću presudu bio uklonjen iz nacionalne kaznene evidencije prema pravu države članice koja razmatra predmet prihvata;

- (c) osobama koje odbijaju sudjelovati u orijentacijskom programu prije odlaska iz članka 9. stavka 22.;
 - (d) osobama kojima određena država članica ne može osigurati odgovarajuću potporu koja im je potrebna zbog njihove ranjivosti.
3. Razlozi predviđeni ovim člankom primjenjuju se pod uvjetom da se provode bez diskriminacije, među ostalim na temelju spola, rase, boje kože, etničkog ili socijalnog podrijetla, genetskih obilježja, jezika, religije ili uvjerenja, političkog ili drugog mišljenja, pripadnosti nacionalnoj manjini, imovine, rođenja, invaliditeta, dobi ili seksualne orijentacije.

Članak 7.

Pristanak

1. Postupak prihvata utvrđen u članku 9. primjenjuje se na državljane trećih zemalja ili osobe bez državljanstva koji su dali pristanak na prihvrat te koji nisu naknadno povukli svoj pristanak, među ostalim odbijanjem prihvata u određenu državu članicu.

2. Ako državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva ne dostavi dostupne podatke ili informacije nužne za provedbu postupka predviđenoga člankom 9. stavkom 3. ili ne prisustvuje osobnom intervjuu predviđenom člankom 9. stavkom 6., može se smatrati da je ta osoba prešutno povukla pristanak na prihvata kako je navedeno u stavku 1. ovog članka, osim ako ta osoba nije bila obaviještena u skladu s člankom 9. stavkom 4., ako u razumnom roku ispuni obveze ili može dokazati da je nedostavljanje podataka ili informacija ili izostanak s osobnog intervjua posljedica okolnosti izvan njezine kontrole.

Članak 8.

Plan Unije za preseljenje i humanitarni prihvata

1. Na temelju prijedloga Komisije Vijeće provedbenim aktom donosi dvogodišnji plan Unije za preseljenje i humanitarni prihvat („plan Unije”) u godini koja prethodi dvogodišnjem razdoblju u kojem taj plan treba provesti.

Komisija bez odgode obavješćuje Europski parlament o svojem predloženom nacrtu plana Unije, a Vijeće redovito obavješćuje Europski parlament o napretku u vezi s donošenjem plana Unije.

Vijeće bez odgode obavješćuje Europski parlament i Komisiju o konačnom nacrtu plana Unije. Vijeće Europskom parlamentu bez odgode podnosi plan Unije nakon njegova donošenja.

2. Pri provedbi ovog članka, Vijeće i Komisija na odgovarajući način uzimaju u obzir ishod sastanaka Odbora na visokoj razini za preseljenje i humanitarni prihvrat, uspostavljenog na temelju članka 11., i UNHCR-ova predviđanja globalnih potreba za preseljenjem.
3. Plan Unije uključuje:
 - (a) ukupan broj osoba koje treba prihvatiti na državno područje država članica, uz navođenje udjela osoba koje trebaju podlijevati preseljenju, humanitarnom prihvatatu i hitnom prihvatatu, pri čemu udio osoba koje podliježu preseljenju nije manji od približno 60 % ukupnog broja osoba koje treba prihvatiti;
 - (b) pojedinosti o sudjelovanju država članica i njihovim doprinosima ukupnom broju osoba koje treba prihvatiti i udjelu osoba koje trebaju podlijevati preseljenju, humanitarnom prihvatatu i hitnom prihvatatu u skladu s točkom (a) ovog stavka, pri čemu se u potpunosti uvažavaju namjere koje su države članice priopćile u okviru Odbora na visokoj razini za preseljenje i humanitarni prihvat, uspostavljenog na temelju članka 11.;
 - (c) specifikaciju regija ili trećih zemalja iz kojih treba provesti preseljenje ili humanitarni prihvat na temelju članka 4.;

4. Plan Unije, prema potrebi, može uključivati:
 - (a) opis određene skupine ili skupina državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva na koje se plan Unije treba primjenjivati;
 - (b) lokalnu koordinaciju, kao i praktične aranžmane o suradnji među državama članicama, uz potporu Agencije za azil u skladu s člankom 10., te s trećim zemljama, UNHCR-om i drugim relevantnim partnerima.
5. Hitni prihvat primjenjuje se neovisno o regijama ili trećim zemljama iz kojih treba provesti preseljenje ili humanitarni prihvat.
6. Ako je to potrebno zbog novih okolnosti, kao što su nepredviđene humanitarne krize koje se odvijaju izvan regija ili trećih zemalja navedenih u planu Unije, Vijeće, na prijedlog Komisije, ako je to primjereno, mijenja plan Unije, primjerice dodavanjem regija ili trećih zemalja onim regijama ili trećim zemljama iz kojih treba provesti prihvat na temelju članka 4.

Članak 9.

Postupak prihvata

1. U slučaju preseljenja, za potrebe provedbe plana Unije, države članice zahtijevaju od UNHCR-a da im predloži državljane trećih zemalja ili osobe bez državljanstva.

U slučaju humanitarnog prihvata, za potrebe provedbe plana Unije, države članice mogu zatražiti od Agencije za azil, UNHCR-a ili drugog relevantnog međunarodnog tijela da im predloži državljane trećih zemalja ili osobe bez državljanstva.

2. Država članica procjenjuje jesu li državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva iz stavka 1. obuhvaćeni područjem primjene plana Unije.

Država članica može dati prednost državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koja:

- (a) je u obiteljskoj vezi s državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva koji zakonito borave u državi članici ili s građanima Unije;
- (b) ima dokazane društvene veze ili druge značajke koje mogu olakšati integraciju u državi članici koja provodi postupak prihvata, uključujući odgovarajuće jezične vještine ili prethodno boravište u toj državi članici;
- (c) ima posebne potrebe za zaštitom ili ranjivosti.

3. Nakon što utvrdi da su državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva u pogledu kojih se namjerava provesti postupak prihvata obuhvaćeni područjem primjene plana Unije, država članica registrira sljedeće informacije u vezi s tim osobama:

- (a) ime i prezime državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva, datum rođenja, rod i državljanstvo;

- (b) vrstu i broj svih identifikacijskih ili putnih isprava državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva; i
- (c) datum i mjesto registracije te tijelo koje je obavilo registraciju.

Tijekom registracije moguće je prikupiti i dodatne podatke potrebne za provedbu stavaka 6. i 9.

- 4. Države članice obavješćuju državljane trećih zemalja ili osobe bez državljanstva u vezi s kojima provode postupak prihvata o:
 - (a) ciljevima i različitim fazama postupka prihvata;
 - (b) posljedicama povlačenja pristanka kako je navedeno u članku 7. i odbijanja sudjelovanja u bilo kojem orijentacijskom programu prije odlaska kako je navedeno u stavku 22. ovog članka.
- 5. Države članice državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva u vezi s kojima provode postupak prihvata, u trenutku prikupljanja osobnih podataka, u pisanom obliku i, prema potrebi, usmeno, dostavljaju informacije koje su obvezne dostaviti na temelju Uredbe (EU) 2016/679. Te se informacije dostavljaju u sažetom, preglednom, razumljivom i lako dostupnom obliku, uz uporabu jasnog i jednostavnog jezika, prilagođenog potrebama maloljetnika i osoba s posebnim potrebama te na jeziku koji državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva razumiju ili za koji se razumno očekuje da ga razumiju.

6. Države članice provode procjenu o tome ispunjavaju li državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva u vezi s kojima provode postupak prihvata kriterije za prihvrat navedene u članku 5. te o tome nisu li obuhvaćeni razlozima za odbijanje navedenima u članku 6..

Države članice obavljaju procjenu, osobito na temelju dokumentiranih dokaza, uključujući, ako je to primjenjivo, informacije dobivene od UNHCR-a o tome ispunjavaju li državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva uvjete za status izbjeglice, na temelju osobnog intervjua ili kombinacije navedenoga.

7. U slučaju preseljenja države članice zahtijevaju od UNHCR-a da u vezi s državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva koje podliježu postupku prihvata provede potpunu procjenu o tome:

- (a) jesu li obuhvaćeni područjem primjene plana Unije;
- (b) jesu li obuhvaćeni jednom od kategorija ranjivosti navedenih u članku 5. stavku 3. točki (a) ili imaju obiteljske veze u skladu s člankom 5. stavkom 4. te razloge za takvu procjenu;
- (c) ispunjavaju li uvjete za status izbjeglice u smislu članka 1. Ženevske konvencije.

Države članice mogu zatražiti da se u obzir uzmu kriteriji navedeni u stavku 2. drugom podstavku.

8. U slučaju humanitarnog prihvata države članice mogu zatražiti od UNHCR-a da u vezi s državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva koje je UNHCR predložio provede procjenu o tome:

- (a) ispunjavaju li uvjete za status izbjeglice u smislu članka 1. Ženevske konvencije;
- (b) pripadaju li jednoj od kategorija ranjivosti navedenih u članku 5. stavku 3. točki (a) ili imaju obiteljske veze u skladu s člankom 5. stavkom 3. točkom (b).

Države članice mogu zatražiti da se u obzir uzmu kriteriji navedeni u stavku 2. drugom podstavku.

9. Države članice donose zaključak o prihvatu državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva na temelju procjene navedene u stavku 6. što je prije moguće, a najkasnije sedam mjeseci od datuma registracije. Države članice mogu produljiti taj rok za najviše tri mjeseca u slučaju složenih činjeničnih ili pravnih pitanja.
10. U slučaju hitnog prihvata države članice donose zaključak što je prije moguće, nastojeći to učiniti u roku od mjesec dana od datuma registracije.

11. Države članice obustavljaju postupak prihvata u kojem su državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva povukli svoj pristanak kako je navedeno u članku 7.

Država članica može obustaviti postupak prihvata u sljedećim okolnostima:

- (a) ako je zaključila da ukupan broj prihvaćenih državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva premašuje njezin doprinos naveden u planu Unije;
- (b) ako je zaključila da daje prednost državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva u skladu sa stavkom 2. točkom (c);
- (c) ako je zaključila da nije u mogućnosti poštovati rokove iz stavka 9. zbog razloga koji su izvan njezine kontrole.

Podložno poglavlju V. Uredbe (EU) 2016/679 razlog za prekid priopćuje se UNHCR-u kada je to potrebno kako bi UNHCR mogao obavljati svoje zadaće u vezi s predlaganjem državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva državama članicama ili trećim zemljama u skladu s ovom Uredbom ili mandatom UNHCR-a, osim ako je to u suprotnosti s prevladavajućim javnim interesom.

12. Države članice čuvaju podatke osoba kojima odobre međunarodnu zaštitu ili im priznaju humanitarni status na temelju nacionalnog prava u skladu s ovom Uredbom pet godina od datuma registracije. U slučaju osoba kojima je odbijen prihvrat zbog bilo kojeg od razloga navedenih u članku 6. stavku 1. točki (f), takvi podaci čuvaju se u razdoblju od tri godine od datuma donošenja negativnog zaključka o prihvatu.

Države članice brišu te podatke nakon isteka primjenjivog razdoblja. Države članice brišu podatke koji se odnose na osobu koja je stekla državljanstvo bilo koje države članice prije isteka tog razdoblja čim dobiju informaciju da je dotična osoba stekla takvo državljanstvo.

Ako država članica obustavi postupak prihvata na temelju stavka 11. prvog podstavka, država članica čuva podatke koji se odnose na dotičnu osobu tri godine od datuma tog prekida. Ako određena država članica obustavi postupak prihvata na temelju stavka 11. drugog podstavka, država članica briše podatke koji se odnose na dotičnu osobu na datum tog prekida.

13. U slučaju negativnog zaključka određene države članice na temelju stavka 9., dotični državljani treće zemlje ili dotična osoba bez državljanstva ne prihvaća se u tu državu članicu.

Podložno poglavlju V. Uredbe (EU) 2016/679, razlog za negativni zaključak priopćuje se UNHCR-u kada je to potrebno kako bi UNHCR mogao obavljati svoje zadaće u vezi s predlaganjem državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva državama članicama ili trećim zemljama u skladu s ovom Uredbom ili mandatom UNHCR-a, osim ako je to u suprotnosti s prevladavajućim javnim interesom.

Svaka država članica koja je donijela negativan zaključak, kako je navedeno u prvom podstavku, može zahtijevati da se druga država članica koja razmatra predmet prihvata s njome savjetuje tijekom tog razmatranja.

14. U slučaju pozitivnog zaključka države članice na temelju stavka 9., stavci od 15. do 22. primjenjuju se prije ili nakon ulaska dotične osobe na njezino državno područje.
15. Na temelju stavka 14. ovog članka, u njemu navedena država članica donosi odluku o priznavanju statusa izbjeglice dotičnom državljaninu treće zemlje ili dotičnoj osobi bez državljanstva ako ispunjava uvjete za status izbjeglice ili o priznavanju statusa supsidijarne zaštite ako dotični državljani treće zemlje ili dotična osoba bez državljanstva ispunjava uvjete za supsidijarnu zaštitu.

Takva odluka ima isti učinak kao i odluka o priznavanju statusa izbjeglice ili o priznavanju statusa supsidijarne zaštite kako je navedeno u člancima 13. ili 18. Uredbe (EU) .../...⁺ nakon što je dotična osoba ušla na državno područje određene države članice.

Države članice mogu izdavati boravišne dozvole trajne ili neograničene valjanosti pod povoljnijim uvjetima, u skladu s člankom 13. Direktive Vijeća 2003/109/EZ¹².

16. Na temelju stavka 14. ovog članka, u njemu navedena država članica donosi odluku o izdavanju boravišne dozvole u slučaju člana obitelji dotičnog državljanina treće zemlje ili dotične osobe bez državljanstva, na temelju članka 5. stavka 4., koji pojedinačno ne ispunjava uvjete za međunarodnu zaštitu.

Takva odluka ima isti učinak kao i odluka o izdavanju boravišne dozvole kako je navedeno članku 23. stavku 1. Uredbe (EU) .../...⁺ nakon što je dotična osoba ušla na državno područje određene države članice.

⁺ SL: molimo umetnuti u tekst broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

¹² Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljanina trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23.1.2004., str. 44.).

17. Na temelju stavka 14. ovog članka, u njemu navedena država članica može u slučaju humanitarnog prihvata odobriti međunarodnu zaštitu ili, ne dovodeći u pitanje pravo na podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, priznati humanitarni status na temelju nacionalnog prava kojim se predviđaju prava i obveze koji su istovjetni onima iz članaka od 20. do 26. i od 28. do 35. Uredbe (EU) .../...⁺ za korisnike supsidijarne zaštite.

Takva odluka počinje proizvoditi učinke nakon što je dotična osoba ušla na državno područje države članice.

18. Na temelju stavka 14. ovog članka, u njemu navedena država članica donosi odluku o izdavanju boravišne dozvole u slučaju člana obitelji dotičnog državljanina treće zemlje ili dotične osobe bez državljanstva, na temelju članka 5. stavka 4., koji pojedinačno ne ispunjava uvjete za međunarodnu zaštitu ili humanitarni status na temelju nacionalnog prava kako je navedeno u članku 2. točki 3. podtočki (c).

Takva odluka ima isti učinak kao i odluka o izdavanju boravišne dozvole kako je navedeno u članku 23. stavku 1. Uredbe (EU) .../...⁺ nakon što je dotična osoba ušla na državno područje određene države članice.

⁺ SL: molimo umetnuti u tekst broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

19. Na temelju stavka 14. ovog članka, u njemu navedena država članica ili relevantni partner u ime države članice u skladu s člankom 10. stavkom 3. obavješćuju dotične državljane trećih zemalja ili dotične osobe bez državljanstva o svakoj odluci na temelju stavaka 15. i 17. ovog članka.

Ako je takva odluka donesena prije nego što je dotična osoba ušla na državno područje države članice, takva obavijest može se dostaviti nakon takvog ulaska.

20. Na temelju stavka 14., u njemu navedena država članica ulaže sve napore kako bi čim prije, a najkasnije dvanaest mjeseci od datuma zaključka, osigurala ulazak na svoje državno područje.

U slučaju hitnog prihvata država članica osigurava brz transfer državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva nakon datuma pozitivnog zaključka na temelju stavka 9.

21. Na temelju stavka 14., u njemu navedena država članica nudi, prema potrebi, organizaciju putnih aranžmana, uključujući medicinske preglede kojima se utvrđuje je li osoba sposobna putovati te osigurava besplatan transfer na svoje državno područje, uključujući, prema potrebi, olakšavanje postupaka izlaska iz treće zemlje iz koje se dotični državljanin treće zemlje ili dotična osoba bez državljanstva prihvaćaju.

Ako država članica organizira putne aranžmane na temelju prvog podstavka, ona uzima u obzir posebne potrebe dotičnih osoba u pogledu mogućih ranjivosti.

22. Na temelju stavka 14., u njemu navedena država članica, ako je to izvedivo, dotičnim državljanima trećih zemalja ili dotičnim osobama bez državljanstva nudi besplatne i lako dostupne orijentacijske programe prije odlaska koji mogu uključivati informacije o njihovim pravima i obvezama, jezične tečajeve te informacije o društvenom, kulturnom i političkom stanju u državi članici.

Ako pružanje takvih orijentacijskih programa nije izvedivo, države članice državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva pružaju barem informacije o njihovim pravima i obvezama.

23. Osobni podaci koje određena država članica obrađuje na temelju ovog članka ne prenose se niti stavljaju na raspolaganje ni jednoj trećoj zemlji, međunarodnom tijelu ili privatnom subjektu s poslovnim nastanom u Uniji ili u trećoj zemlji u slučajevima koji nisu predviđeni ovim člankom.

24. Države članice šalju podatke o osobama obuhvaćenima područjem primjene ove Uredbe u skladu s člankom 18. Uredbe (EU) .../...¹³⁺.
25. Ni u jednoj fazi postupka države članice ne smiju diskriminirati osobe na temelju spola, rase, boje kože, etničkog ili socijalnog podrijetla, genetskih obilježja, jezika, vjere ili uvjerenja, političkog ili drugog mišljenja, pripadnosti nacionalnoj manjini, imovine, rođenja, invaliditeta, dobi ili seksualne orijentacije.

¹³ Uredba (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi sustava „Eurodac” za usporedbu biometrijskih podataka radi djelotvorne primjene uredaba (EU) .../... i (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća te Direktive Vijeća 2001/55/EZ te radi utvrđivanja identiteta državljana treće zemlje i osoba bez državljanstva s nezakonitim boravkom i o zahtjevima tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica i Europolu za usporedbu s podacima iz Eurodaca u svrhu izvršavanja zakonodavstva, o izmjeni uredaba (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL ..., ..., ELI: ...)

⁺ SL: molimo umetnuti u tekst broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i unijeti broj, datum i upućivanje na SL za tu uredbu.

Članak 10.
Operativna suradnja

1. Kako bi se olakšala provedba plana Unije, države članice imenuju nacionalne kontaktne točke te mogu odlučiti imenovati časnike za vezu u trećim zemljama.
2. Agencija za azil može pružiti potporu državama članicama na njihov zahtjev u skladu s člankom 9. stavkom 1. ove Uredbe ili ako je tako predviđeno u planu Unije u skladu s člankom 8. stavkom 4. točkom (b) ove Uredbe. Ta potpora može uključivati koordinaciju tehničke suradnje među državama članicama, pomoć državama članicama pri provedbi plana Unije, osposobljavanje osoblja koje provodi postupak prihvata, pružanje informacija državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva kako je navedeno u članku 9. stavcima 4., 5. i 25. ove Uredbe, olakšavanje zajedničkog korištenja infrastrukturom i pomoć državama članicama pri suradnji s trećim zemljama za potrebe provedbe postupaka prihvata na temelju [Uredbe (EU) 2021/2303].

Agencija za azil ujedno može koordinirati razmjenu dobrih praksi među državama članicama za potrebu provedbe ove Uredbe i integracije preseljenih osoba u društvo zemlje domaćina.

3. Za potrebe provedbe plana Unije te, posebice, obavješćivanja dotičnih državljana treće zemlje ili dotičnih osoba bez državljanstva o odlukama koje su države članice donijele u skladu s člankom 9. stavcima 15. i 17. te provedbe orijentacijskih programa prije odlaska, medicinskih pregleda kojima se utvrđuje je li osoba sposobna putovati te putnih i ostalih praktičnih aranžmana, relevantni partneri mogu pomoći državama članicama na zahtjev države članice ili u skladu s aranžmanima za lokalnu koordinaciju i praktičnu suradnju za plan Unije uspostavljenih u skladu s člankom 8. stavkom 4. točkom (b).

Članak 11.

Odbor na visokoj razini za preseljenje i humanitarni prihvati

1. Osniva se Odbor na visokoj razini za preseljenje i humanitarni prihvati (Odbor na visokoj razini). Sastoji se od predstavnika Europskog parlamenta, Vijeća, Komisije i država članica.

Agencija za azil, UNHCR i Međunarodna organizacija za migracije pozivaju se da prisustvuju sastancima Odbora na visokoj razini.

Druge relevantne organizacije, uključujući organizacije civilnog društva, mogu se pozvati da prisustvuju sastancima Odbora na visokoj razini ako se oni odnose na područja njihove stručnosti.

Predstavnici Islanda, Lihtenštajna, Norveške i Švicarske pozivaju se da prisustvuju sastancima Odbora na visokoj razini u slučajevima u kojima su te države izrazile svoju namjeru da se pridruže provedbi plana Unije.

2. Odborom na visokoj razini predsjedava Komisija. Sastaje se najmanje jednom godišnje i kad god je to potrebno na poziv Komisije ili na zahtjev države članice ili Europskog parlamenta.
3. Odbor na visokoj razini savjetuje Komisiju o pitanjima povezanim s provedbom okvira Unije, među ostalim o preporučenom broju osoba koje treba prihvatiti te o regijama ili trećim zemljama iz kojih treba provesti takav prihvati, pri čemu uzima u obzir UNHCR-ova predviđanja globalnih potreba za preseljenjem. Odbor može dati preporuke.

Komisija objavljuje zapisnike sa sastanaka Odbora na visokoj razini, osim ako bi takva objava ugrozila zaštitu javnog ili privatnog interesa kako je predviđeno člankom 4. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴.

4. Komisija se savjetuje s Odborom na visokoj razini i uzima u obzir ishod sastanaka tog odbora u pogledu pitanja povezanih s provedbom okvira Unije.

¹⁴ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31.5.2001., str. 43.).

5. Slijedom ishoda sastanaka Odbora na visokoj razini na temelju ovog članka, Komisija poziva države članice da navedu pojedinosti o svojem sudjelovanju i doprinosu na dobrovoljnoj osnovi ukupnom broju osoba koje treba prihvatiti, uključujući vrstu prihvata i regije ili treće zemlje iz kojih se provodi prihvati u skladu s člancima 4. i 8.
6. Komisija, na vlastitu inicijativu ili slijedom preporuke jedne ili više država članica ili Europskog parlamenta, saziva sastanak Odbora na visokoj razini za potrebu rasprave o mogućem prihvatu osoba na temelju članka 8. stavka 6. radi odgovora na nove okolnosti, kao što su nepredviđene humanitarne krize u regijama ili trećim zemljama koje nisu uključene u plan Unije.
7. Odbor na visokoj razini, prema potrebi, može utvrditi svoj poslovnik.

Članak 12.

Pridruživanje Islanda, Lihtenštajna, Norveške i Švicarske

Island, Lihtenštajn, Norveška i Švicarska pozivaju se da se pridruže provedbi plana Unije. Takvim pridruživanjem propisno se uzima u obzir ova Uredba, osobito u pogledu postupka utvrđenog u članku 9. te prava i obveza prihvaćenih osoba.

Članak 13.
Financijska potpora

Financijska potpora državama članicama za preseljenje i humanitarni prihvati provodi se u skladu s Uredbom (EU) 2021/1147.

Članak 14.
Izmjene Uredbe (EU) 2021/1147

Uredba (EU) 2021/1147 mijenja se kako slijedi:

1. članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. „humanitarni prihvati” znači humanitarni prihvat kako je definiran u članku 2. točki 3. Uredbe (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća⁺;

* Uredba (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o uspostavi okvira Unije za preseljenje i humanitarni prihvat i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1147 (SL L..., ELI: ...).”;

⁺ SL: Molimo u tekst umetnuti broj ove uredbe iz dokumenta PE-CONS 18/24 (2016/0225(COD)), a u bilješku umetnuti broj, datum i upućivanje na SL za tu uredbu.

(b) točka 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. „preseljenje” znači preseljenje kako je definirano u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) .../...⁺;”

2. u članku 19. stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Države članice, uz dodijeljena sredstva na temelju članka 13. stavka 1. točke (a) ove Uredbe, primaju iznos od 10 000 EUR za svaku osobu koja je prihvaćena u sklopu preseljenja na temelju okvira Unije za preseljenje i humanitarni prihvrat uspostavljenog Uredbom (EU) .../...⁺.

2. Države članice, uz dodijeljena sredstva na temelju članka 13. stavka 1. točke (a) ove Uredbe, primaju iznos od 6 000 EUR za svaku osobu koja je prihvaćena u sklopu humanitarnog prihvata na temelju okvira Unije za preseljenje i humanitarni prihvrat uspostavljenog u skladu s Uredbom (EU) .../...⁺ ili koja je prihvaćena u okviru nacionalnog programa preseljenja.

3. Iznos iz stavka 2. povećava se na 8 000 EUR za svaku osobu koja je prihvaćena u sklopu humanitarnog prihvata ili u okviru nacionalnog programa preseljenja, koja pripada jednoj od sljedećih skupina ranjivih osoba ili više njih:

(a) ugrožene žene i djeca;

⁺ SL: Molimo u tekst umetnuti broj ove uredbe iz dokumenta PE-CONS 18/24 (2016/0225(COD)).

- (b) maloljetnici bez pratnje;
- (c) osobe sa zdravstvenim potrebama za čije je zadovoljavanje nužan humanitarni prihvrat;
- (d) osobe kojima je potreban humanitarni prihvrat zbog potrebe pravne ili fizičke zaštite, uključujući žrtve nasilja ili mučenja.”.

Članak 15.

Evaluacija i preispitivanje

1. Komisija do ... [četiri godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o provedbi ove Uredbe, među ostalim članka 9. stavka 2. točke (b), i o doprinosima država članica provedbi plana Unije u skladu s člankom 8. te o nastojanjima svih država članica da povećaju svoje napore u vezi s preseljenjem i humanitarnim prihvatom s ciljem osiguravanja znatnog doprinosa zadovoljenju globalnih potreba za preseljenjem. Uz to se izvješće, prema potrebi, prilažu prijedlozi za postizanje tog cilja.
2. Države članice pružaju Komisiji i Agenciji za azil informacije nužne za sastavljanje Komisijina izvješća za potrebe stavka 1.

3. Europski parlament i Vijeće na temelju prijedloga Komisije preispituju ovu Uredbu u roku od dvije godine od podnošenja izvješća Komisije na temelju stavka 1., uzimajući u obzir sadržaj tog izvješća.

Članak 16.

Stupanje na snagu

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Članak 9. stavak 24. primjenjuje se od... [datum početka primjene članka 18. Uredbe (EU) .../...⁺].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u ...

Za Europski parlament
Predsjednica

Za Vijeće
Predsjednik/Predsjednica

⁺ SL: molimo umetnuti u tekst broj uredbe iz dokumenta PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).